

Vi leder efter medlemmer som kan give os deres egen oplevelse af opsplitningen af Aviator i 1982. Aage Dollerups beretning kommer her.

Aage Dollerup

AVIATOR:

22. august 2018. Aftenens medlemsmøde på EKVH. Jeg kom til sidde ved siden af Aage Dollerup i sofaen derovre i hjørnet. Blødt og godt. Det viste sig, at han var medlem i Borup under ulykken og opsplitningen til Ferslev. Det måtte jeg da lige høre noget mere om. Han fløj deroppe fra 1968 og indtil 1983, hvor landbruget og familien også "kaldte på ham".

Aage husker første gang han kom til klubben i 1968, han mødte formand Ib Braes, som straks viste ham ind i hangaren til en ellers meget venlig flyvechef Ole Didriksen. Men det var maj måned og der var desværre ikke plads på skoleholdet lige nu, de havde allerede 8 elever der var startet "Men kom igen til august". Og det gjorde han så. Han mødte op på dato. Han husker stadig hvordan det nye hold, som den første aktivitet i klubben, blev samlet i et rum, og de startede med at få en grundig briefing om hvad svæveflyvning var for noget, fortæller han.

En lille erindring ...han husker f.eks. også fra den første tid i Aviator, lille Jesper Mølbak (klubbens nuværende S-kontrollant). Han var ivrig, løb rundt og ville meget gerne hjælpe med alting omkring flyene, og køre traktor sammen med sin far (Jørgen Mølbak). Aage husker, at Jesper endda kunne komme til at græde, når det ikke rigtigt lykkedes at komme til med sin hjælp.

Ib Braes kunne være aggressiv, de piloter der ikke var indstillet på konkurrenceflyvning, regnede han ikke for meget. Har hørt ham sige "Den mand kan ikke flyve, det er spild af tid". Han var utroligt ambitiøs. Lige

modsat Didriksen der havde holdningen, at hvis manden har noget ud af at være i klubben, så skal han have lov til det. Han gik ind for at det skulle være en sport for alle. De to havde det ikke godt sammen.

Der gik et rygte, fortæller Aage, at de to engang havde været til en konkurrence i Polen, hvor Braes havde lokket (med vilje?) Didriksen ud i et dårligt termikområde, så han var blevet nødt til at udelande. De havde det ikke godt sammen de to. Om rygten taler sandt, har han ingen ide om, men det var sådan noget i den retning det blev fortalt.

Den fatale ulykke i Borup skyldtes jo, at selvom der var svag østenvind, så kørte de alligevel tit spillet laaangt ud vestpå, fordi det kunne komme så langt ud på heden, at de kunne få mere højde på, selvom starten foregik i medvind. Det ulykkelige var jo bare, at de stadig landede i modvind, altså østpå imod startretning. Heraf ulykken. De havde ikke kigget ordentligt efter indkommende fly. Aage Dollerup fortalte, at opstillingen oprindeligt var Ib Braes ide. Han argumenterede ihærdigt for den større højde de kunne få. Aage stod og hørte på det, den allerførste gang han kom med forslaget. Didriksen havde været meget uenig. Men det var svært at stå op imod Braes.

Aage hørte om ulykken første gang da han læste det i avisen. Efter ulykken startede krigen i klubben. Aage mener at Ib Braes og en lille gruppe følte sig frosset ud. Så de besluttede at tage til Ferslev og lave en klub for de superbe piloter. Jeg spurgte Aage om ikke han skulle have været med til Ferslev. Han mente ikke han var blandt de udvalgte, og han var heller ikke blevet spurgt. Men han fløj godt nok stræk dengang, fortæller han, men det var også lidt fordi man forventede det.

Aage husker bl.a., at han blev både overrasket og skuffet over, at skolelæreren Bjørslev tog med til Ferslev. De snakkede ellers godt sammen. Braüner blev også tilbage i Aviator. Dagens markleder ved ulykken, Søren Vestergaard, var pot og pande med Braes. Aage og Søren kendte hinanden fra skoletiden, hvor de på grund af eet års aldersforskel gik i samme klasse hvert andet år.

Aviator blev absolut en rarere klub at være i efter delingen. Ole Didriksen havde et godt øje for at sørge for alle folk kom i luften. Han kunne bedre sætte sig igennem efter Braes var rejst. Sommetider stod folk og ville spare pengene, og så kunne han godt skubbe til dem og sørge for at de fik flyvningen. Det var noget af det Aage nød allermost da han kom tilbage til klubben i 2002 (nu på EKVH) ...at der var fast kontingent. Folk fløj det de havde behov for uden at tænke penge hele tiden. Det var under et Åbent Hus i 2002 at han startede igen. Dagen havde været annonceret i avisen. Han var gået lidt rundt for sig selv, da Per Friborg kom kørende i Mofaen, slog hooden op og spurgte om nogen ville have en flyvetur. Aage kiggede rundt, der var ikke andre der reagerede, og så blev det ham. De havde slukket motoren et sted oppe nord for fjorden i noget termik. Nu har du den, sagde Per Friborg. Det havde været stor fornøjelse at mærke han stadig kunne huske det.

Ib Braes kunne blive flyvesyg, men ville ikke gerne indrømme det. Han var sommetider nødt til at lande igen på nogen af sine første flyvninger om foråret. Aage fortalte, at fordi han engang havde Braes med som instruktør, så ville han rigtigt koncentrere sig om at flyve godt. Han lavede stor krængning for at blive i en boble, og det virkede. Han ville gerne vise at han kunne. Så spurgte Braes, efter nogen omgange, om han godt kunne lide at flyve med så stor krængning... og Aage vidste godt hvad der var galt. Det gav ham noget af et løft at have kunnet flyve Ib Braes syg.

Ole Didriksen blev den første der blev ansat på Arnborg.
Aage Dollerup har besluttet at stoppe flyvning næste år hvor han fylder 80.

JørgenLM